

han skal søge om at faa Bevillingen forlænget. Det er rigtigt nok, at Justitsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalbestyrelse kan tillægge Bevillingshaveren en ny Bevilling for 3 Aar, men hvis Kommunalbestyrelsen i Mellemtiden har fundet en ander Mand, som den gerne ønsker en saadan Bevilling tildelt, og Kommunalbestyrelsen anbefaler vedkommende, uanset om den tidligere Bevillingshaver har ledet Teatret efter dets Formaal, saa er Justitsministeren alligevel, synes jeg, bragt i en kedelig Situation; thi giver han Bevillingen til den tidligere Bevillingshaver, skal han gaa imod Kommunalbestyrelsen, og giver han den til den Mand, som Kommunalbestyrelsen ønsker, taber den tidligere Bevillingshaver en stor Del af den Kapital, han har indskudt i Foretagendet. Man kan naturligvis sige, at Folk kan lade være med at søge Bevilling, men vi ved jo meget vel, at de fleste er noget sangvinske og slet ikke regner med den Eventualitet ikke at kunne faa Bevillingen fornyet. Det er selvfølgelig et Plus, at Loven skal revideres om 5 Aar, men det gamle Ord, der siger, at det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet, kan meget let faa Anvendelse her. — Der er ogsaa forskellige andre Ændringer, som jeg gerne vilde have indført, men de har heller ikke kunnet finde tilstrækkelig Tilslutning, og jeg skal derfor ikke omtale dem nærmere.

Saaledes som Lovforslaget foreligger, er det ikke med stor Glæde, jeg stemmer for det, men da den højtærede Minister efter sine Udtalelser ved første Behandling gerne vil have det fremmet hurtigt, har jeg ikke ment at ville sinke Sagen ved at forlange nye Oplysninger eller søge en Forhandling indledet, som muligvis kunde have sinket Behandlingen noget; men jeg kunde, som sagt, meget have ønsket, at der var taget noget Hensyn til de Ændringer, jeg har omtalt, og særlig til Ønsket om, at Bevillingstiden blev forlænget til 5 Aar. Jeg tror i Virkeligheden ogsaa, der var en hel Del Stemning derfor i Udvalget, og naar den ikke kom til Orde, var Grunden vist ikke mindst at søge deri, at man var bange for, at hvis Lovforslaget gik tilbage til Folketinget, vilde Behandlingen sinkes og Lovforslaget eventuelt ikke blive vedtaget i denne Samling. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Jeg tror ikke, der vil ske nogen Ulykke

ved den 3-aarige Bevillingstid; den eneste, der kan drukne, er den daarlige Bevillingshaver, og ham har jeg absolut ingen Medlidenhed med. Som jeg anførte ved første Behandling, kan jeg ikke tænke mig nogen Mulighed for, at en dygtig Bevillingshaver skulde miste sin Bevilling efter 3 Aars Forløb, det kan der ikke fremføres noget som helst Bevis for. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede 3die Medlem for 5te Kreds siger, at der indenfor Udvalget var nogen Sympati for dem 5-aarige Bevillingstid, men det blev samtidig sagt, at hvis der paa dette Omraade skulde indføres en Ændring, vilde man fra forskellig Side stille andre Ændringsforslag, og man var klar over, at dette vilde sinke hele Udvalgsarbejdet, saa at Lovforslaget mulig ikke vilde blive gennemført i denne Samling; derfor resignerede man og undlod at stille Ændringsforslag.

Jeg glemte før at meddele — det er ikke kommet med i Betænkningen, fordi den skulde være saa kort —, at Udvalget fra Billedteatrene paa Landet har modtaget en Anmodning om at ophæve Bestemmelsen om Forlystelseskattens Tilknytning til Billetprisen, men da dette vilde forstyrre den økonomiske Basis for Loven, har Udvalget ikke ment at kunne tage Hensyn til denne Anmodning.

J. Chr. Møller: Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører i, at en Bevillingshaver har nogen Garanti for at kunne beholde sin Bevilling efter de 3 Aars Forløb. Som jeg anførte før, skal der indhentes Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, og hvis en Kommunalbestyrelse gaar imod en Bevillingshaver, uanset at der ikke er noget at klage over hans Ledelse af Teatret, er det Justitsministeren, som skal træffe Bestemmelsen. Nu er jeg ganske vist ret overbevist om, efter alt hvad der er foregaaet, at den nuværende Justitsminister vil lade en Bevillingshaver beholde sin Bevilling, hvis der ikke er noget at klage over, men der kan jo komme en anden Justitsminister, som maaske ser noget anderledes paa Sagen, og saa har Bevillingshaveren ingen som helst Garanti for, at han kan fortsætte ud over de 3 Aar, selv om man ikke kan lægge ham noget som helst til Last.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker Udvalget for dets Stilling til Lovforslaget og haaber, at den Maade, hvorpaa Loven vil blive administreret, skal vise, at de Betæneligheder, som det ærede 3die Med-